

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

انینه ایران

شباهنگ راد

۰۲ دسمبر ۲۰۱۳

توافق ژنیو و اعلام علنی روابط جمهوری اسلامی با غرب (امریکا)

بالاخره و بعد از دهه‌ها مبارزه با دشمن فرضی، ماهیت و چرایی اختلافات سران رژیم جمهوری اسلامی با دولت‌مردان امریکا رو شد و بار دیگر این واقعیات را بر ملا ساخت، آنچه را که سردمداران رژیم جمهوری اسلامی تاکنون بر زبان می‌راندند، نه اختلاف منافع با دولت‌های غربی و به ویژه با دولت امریکا بلکه صرفاً و صرفاً کانالیزه نمودن افکار عمومی به مسیر نادرست و همچنین لاپوشانی ماهیت رژیم وابسته بود. به عبارتی توافق ژنیو نشان داد که اس و اساس دعوای بر سر تأمین و تضمین منفعت توده‌ها و بالندگی جامعه نیست و از آغاز هم سران رژیم، کمترین تناقض‌های منفعتی با دولت‌های غربی و به ویژه با دولت امریکا نداشته و ندارند. این رژیم، دست‌پرورده و حامی سرمایه‌داران بین‌المللیست و همواره و همواره، سیاست‌هایش را با خواسته‌ها و با سیاست‌های قدرت‌مداران بزرگ جهانی در درون جامعه و در منطقه منطبق نموده است.

در حقیقت "ثمره" توافقات رژیم با گروه پنج به علاوه یک را می‌توان در عرصه‌های متفاوت مورد ارزیابی و بررسی قرار داد و همچنین نشان داد که جمهوری اسلامی در هیچ‌یک از حوزه‌ها پیروز و موفق بیرون بدر نیامده است و علی‌رغم ادعایش مبنی بر سیاست "بُرد – بُرد"، ده‌ها گام عقب نشسته است. همچنین، آنچه از مباحث و مفاد توافق ژنیو می‌توان استنباط نمود، آن است که هدف گردانندگان جلسه، باج‌خواهی بیش از این و باز تعریف و تقسیم جوامع سودده و سرشار از منابع طبیعی بوده و می‌باشد و به تبع آن‌ها، اسناد حکایت از آن دارد که در دوره‌ای از تاریخ، نیاز سرمایه‌های بین‌المللی و همچنین منفعت سران حکومت ایران، در طرح شعارهای فریبنده‌ای همچون "مرگ بر امریکا" بوده و امروزه، منفعت قدرت‌مداران بزرگ جهانی در نقش‌آفرینی بیش از این جمهوری اسلامی در منطقه و در برقراری رابطه‌ی علنی و تنگاتنگ با دولت امریکا می‌باشد؛ دولتی که به دلیل قلدر منشی، تمامی قوانین نوشته شده سرمایه‌داران بین‌المللی را دور زده و خلاف مخالفت‌های همپیمانانش، جنگ و ویرانی را به میلیون‌ها انسان محروم منطقه تحمیل نموده است.

به بیانی منطقه خاورمیانه غرق در غارت اموال عمومی، غرق در آتش و خون، غرق در ناامنی شغلی و درگیری کودکان، زنان، جوانان و غرق در به تخریب کشاندن شدن زیر ساخت‌های جامعه از جانب مدعیان به اصطلاح حقوق بشریست و به حق جمهوری اسلامی هم در این‌مدت، نقش بس ارزنده‌ای در تضمین و در پیش‌رفت سیاست‌ها و منافع امپریالیست‌ها و به ویژه امپریالیسم امریکا در ایران و در منطقه ایفاء نموده است؛ سران حکومت گام به‌گام و بنابه نیازهای سرمایه‌های بین‌المللی سیاست خود را منطبق با سیاست‌های امپریالیستی نمودند و جنبش‌های اعتراضی را یکی

پس از دیگری سرکوب و منکوب نمودند؛ با انرژی تمام و با گسیل نیروهای انسانی بر آتش جنگ‌های به راه انداخته قدرت‌مداران بزرگ در منطقه و آن‌هم به بهانه دفاع از "اسلام" و مبارزه با "کفر" و امریکا افزودند تا مبدا اعتراضات مردمی مسیر صحیح خود را باز یابد. هم‌سوئی و هم‌گامی سران حکومت در به تخریب کشاندن زندگانی مردم محروم منطقه با دولت‌های امپریالیستی فراوان‌اند و همین چند روز قبل، تهران تایمز به نقل از «فیشر» وزیر سابق امور خارجه المان نوشته است که: «ایران باید بر سر میز مذاکره صلح سوریه حضور داشته باشد» و در ادامه تأکید داشت «همچنان که ایران نقش سازنده خود را در کنفرانس بن در سال ۲۰۰۱ بر سر افغانستان ایفاء نموده است».

به هر حال آنچه از قرائن پیداست توافق ژنیو، توافق باج‌خواهی هر چه بیشتر دولت‌مداران بزرگ از منابع طبیعی ایران، و به بازی گرفتن بیش از این رژیم جمهوری اسلامی - و آن‌هم - به‌منظور پیش‌برد بهتر سیاست‌های امپریالیستی در منطقه می‌باشد؛ توافق ژنیو جدا از خاموشی مقطعی حمله و راه‌اندازی جنگی از تبار جنگ لیبیا و سوریه به ایران، و جدا از رفع موقتی تنش‌ها و نگرانی‌ها در درون جامعه، بر این‌موضوع صحنه می‌گذارد که هیاهوی به راه انداخته تاکنونی بر سر دستیابی ایران به "انرژی هسته‌ای"، چیزی جز جنگ سرمایه‌داران بین‌المللی بر سر باز تعریف و تقسیم مجدد کشورهای منطقه - و به ویژه مابین دولت‌های امریکا و روسیه - نبوده و نیست. تنش‌ها و تناقضات منفعتی که تاکنون تجلی خود را در جنگ‌های منطقه‌ای همچون عراق، افغانستان، مصر، لیبیا و سوریه به‌نمایش گذاشته است. با این اوصاف سه موضوع را می‌توان با صراحت تمام اعلام نمود: اول این‌که توافق ژنیو رژیم را وارد عرصه تازه‌ای از روابط - پنهانی به علنی - با دول غربی و به ویژه با دولت امریکا نموده است؛ دوم این‌که علی‌رغم هیاهوی سران رژیم مبنی بر سیاست "بُرد - بُرد"، توافق ژنیو نشان از کمترین ثمرهای از بُرد رژیم جمهوری اسلامی ندارد و بنابه گفته جان کری، توافق ژنیو به معنای عقب‌گرد خواسته‌های جمهوری اسلامی بود؛ و مهم‌تر از همه این‌ها و سوم این‌که عناصر کلیدی توافق ژنیو نه رژیم جمهوری اسلامی، بلکه دولت امریکا از یکسو و دیگر دولت‌ها و به ویژه دولت روسیه از سوی دیگر بوده است.

بر اساس چنین حقایقی و همچنین با ورود به مفاد توافق ژنیو می‌توان گفت که ماحصل چنین تجمع‌های پُر جنجالی، به جیب توده‌های محروم نخواهد رفت و تمامی نتایج آن به کیسه سرمایه‌داران بین‌المللی سرازیر خواهد شد. جلسات چند روزه و رایزنی قدرت‌مداران بین‌المللی در قیل و در حاشیه جلسه هم نشان از آن دارد که قدرت‌مداران بزرگ، به دلیل بحران دائم‌الترزایدشان، نیاز به لشکرکشی به این منطقه و آن منطقه و تحمیل جنگ‌های خانمان‌سوز به کارگران و زحمت‌کشان و بعضاً نیاز به تفاهم و مدارائی بر سر تقسیم ثروت جوامع متفاوت دارند. عراق، افغانستان، مصر، لیبیا، تونس، سوریه و همه و همه در چنین راستائی قابل توضیح‌اند و کمترین تردیدی در آن نیست که عناصر و دولت‌های وابسته منطقه، وظیفه شان پی‌گیری و اجرای سیاست‌های قدرت‌مداران بین‌المللی‌ست. با این اوصاف توافق ژنیو، نه به‌معنای سیاست "بُرد - بُرد" جمهوری اسلامی، نه به‌معنای رفع هزاران بالای اجتماعی و نداری مردم، بلکه به معنای ورود به روابط تازه - یعنی پنهانی به علنی - از جانب رژیم جمهوری اسلامی با دولت امریکا می‌باشد. حال روند توافق ژنیو تا به کجاها پیش می‌رود، بر می‌گردد به توافق و تفاهم آینده جناح‌های امپریالیستی بر سر تقسیم غنائم و منابع طبیعی منطقه و ایران و مهم‌تر از همه این‌ها بر می‌گردد به اوضاع جنبش‌های اعتراضی توده‌های محروم منطقه و ایران، و خلاف ادعاهای جیرمخواران سرمایه، توافق ژنیو در خدمت به حقوق پایمال شده مردم ایران نیست و مسلماً جامعه ایران همچنان شاهد بی‌خانمانی و نداری بیش از این کارگران و زحمت‌کشان و همچنین شاهد اعدام قربانیان و مخالفان نظام امپریالیستی خواهد بود.

در خاتمه توافق ژنیو یکبار دیگر - و جدا از بی‌اختیاری رژیم جمهوری اسلامی و آن‌هم به‌عنوان رژیمی "مستقل" و رژیم "ضد" امریکائی-، نشان داده است که تاریخ مصرف روابط پنهانی و طرح شعارهای فریبنده رژیم به سر رسیده

است و نیازهای حاکمان ایران و غرب در، مخفی نگهداشتن بیش از این روابط، و پی‌گیری "خصومت" و "دشمنی" با امریکا نبوده و نیست

۱ دسمبر ۲۰۱۳

۱۰ آذر [قوس] ۱۳۹۲